

er det ikke noget, han ordinært vil have til Opgave. Men han har *Pligt* til at undersøge og erklære sig over et hvilket som helst Staten vedrørende Byggeforetagende, hvorom hans Erklæring æskes af Ministeren. Det, haaber jeg, er tydeligt nok udtrykt i Lovforslaget; saaledes er i alt Fald Meningen.

Det er jo ret mærkeligt, at medens det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Schmidt) mente, at Bygningsdirektøren fik alt for meget at bestille, mente det ærede Medlem for Kalundborg, som jo ellers i sin Modstand var enig med det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds, at han fik alt for lidt at bestille, idet alt for meget var unddraget fra ham. Jeg har allerede givet et Par Bidrag til Belysningen af de Misforstaaelser, som ligge til Grund for disse Udtalelser, men jeg maa særligt fremhæve, at det jo er absolut urigtigt, naar det ærede Medlem for Kalundborg talte om, at ogsaa Kirker, Universitetet og deslige Bygninger vare unddragne Bygningsdirektørens Tilsyn. Det er jo ikke Tilfældet. Der har det ærede Medlem misforstaaet, taget fejl af, hvad der siges i Bemærkningerne.

Det ærede Medlem for Kalundborg var bange for den *Ensartethed*, som man ifølge Bemærkningerne tilstræber ved dette Lovforslag, og henviste i saa Henseende som et afskrækkende Eksempel til Christian Hansen. Jeg beder ærede Medlemmer bemærke, hvad det ærede Medlem oplyste om Christian Hansen, at han var en stor Arkitekt, en stor Kunstner. Og dog gjorde han alle de Fejl, det ærede Medlem tillagde ham! At han kunde gøre det, laa vel desuden i, at han havde en *Magt*, som det altsaa ikke er Meningen at lægge i den Bygningsdirektørs Haand, her er Tale om. Denne har kun den *Pligt* at udtale sig og føre Tilsyn i det Omfang, der af Ministeren paalægges ham, men han har ingen selvstændig Ret til at paatrykke alt Bygningsvæsen her i Landet, ikke en Gang det, der hører under ham selv, sin særlige Opfattelse. Det er jo tværtimod udtrykkeligt sagt i Bemærkningerne, hvad jeg ogsaa har gentaget i Dag, at det forudsættes, at de Opgaver, som Staten mener have kunstnerisk Betydning, i Regelen, som oftest, ville blive lagte i Hænderne paa særlige Arkitekter, ikke paa ham. Nej, den Ensartethed, man tilstræber i Behandlingen af Statens Bygningsvæsen, og som man haaber at opnaa gennem denne Bygningsdirektør, sigter til de Krav, der fra Stats-

kassens Side, kunne stilles i saa Henseende. Det er ikke Meningen at uniformere vor Kunst herigennem.

Det ærede Medlem for Kalundborg ankede over, at Forberedelserne til dette Lovforslag vare ganske utilstrækkelige. Det er mig ikke ganske klart, hvad det ærede Medlem derved sigtede til. Hvis det var dette, at det ikke var udformet nok, at der ikke var sagt nok om, hvilke Medhjælpere Bygningsdirektøren skal have — noget, som for øvrigt det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) fra en anden Side ogsaa kom ind paa —, vil jeg dertil sige, at det er med beraad Hu. Jeg har ment, at det, det her gjaldt om, var at skaffe sig et fast Holdepunkt i Tilsynet med Bygningsvæsenet, at faa Skelettet, Rygraden, hvad man nu vil kalde det, kort sagt Bygningsdirektøren, Ministerens, den i Regelen usagkyndige Ministers Stedfortræder paa dette Omraade, slaaet fast. Hvad der i øvrigt skal til af Medhjælpere, kan man vanskelig i Forvejen overskue; det beror paa, i hvilket Omfang den Decentralisation kan gennemføres, som der i Bemærkningerne er talt om, i hvilket Omfang det viser sig hensigtsmæssigt at overlade Vedligeholdelsen af Embedsboligerne til de paagældende Brugere selv osv., og endelig i hvilket Omfang de andre Ministre — det er jo ingenlunde Ministeren for offentlige Arbejder alene, der kan faa Brug for denne Direktør — ønske at bruge ham. Alt det vil være medbestemmende for, hvilket Antal af Medhjælpere han skal have, og hvorvidt de skulle være af kunstnerisk eller praktisk Art. Det har jeg derfor ment, det var rigtigt at lade bero noget paa Erfaringen. Ikke at unddrage det fra Rigsdagens Myndighed, derfor borger jo tilstrækkeligt Bestemmelsen i § 2, som lægger Bestemmelsen af alt det hen til Finanslovens Behandling. Det er Bevillinger paa Finansloven, der skulle bestemme hele det Korps' Størrelse og S sammensætning, som der er Tale om at stille til Bygningsdirektørens Raadighed. Det mener jeg er det hensynsfuldeste og fornuftigste paa dette Omraade. Lad mig nævne — det falder mig lige ind — et andet Omraade, hvor vi have noget lignende: Statsbaneanlægene. Det er jo et Korps af Arkitekter og Ingeniører, der maaske endda er adskillig større, ja sikkert meget større end det, der her vil kunne blive Tale om, og det hviler jo dog udelukkende paa Finansloven. Der er ikke een fast ansat i dette Personale, og der er ingen Lov, der siger noget som helst om,